

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla a Kuzsnerné dr. Bereczki Éva ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Tóth László ügyvéd által képviselt **I.r., III.r, V.r. alperesek** ellen **házastársi közös vagyon megszüntetése** iránt indított perében, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. július 8. napján kelt P.20.297/2007/90. számú ítéletével szemben, a felperes által 91. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben, az alábbiak szerint változtatja meg:

a felperes tulajdonába adja az elsőfokú ítélet szerint az I. r. alperes által a felperes részére kiadandó közös vagyoni ingóságokat 121.500.-(Egyszázhuszonegyezer-öttszáz) forint értékben,

mellőzi a 25 db videókazetta (12.500.-Ft) felperes tulajdonába adását, és megállapítja, hogy a felperes különvagyonra a kétszemélyes bio ágyneműgarnitúra már birtokában lévő egyszemélyes része is.

Az I.r.alperes közös vagyoni ingóságok elszámolása címén történő marasztalását 71.750.-(Hetvenegyezer-hétszázötven) forintra felemeli.

Köteles a felperes megfizetni az I. r. alperesnek 15 napon belül 12.500 (Tizenkettőezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget, az államnak pedig az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 23.500.-(Huszonháromezer-öttszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott - kiegészített - ítéletében megállapította, hogy a **"Helység"1** ... hrsz.-ú ingatlanban a felperes ráépítés, valamint házastársi vagyonközösség címén 6/100, míg az I. r. alperes 20/100 tulajdoni hányadot szerzett. A felperes és az I. r.

alperes vonatkozásában a közös tulajdont akként szüntette meg, hogy a felperes tulajdoni hányadát 900.000.-Ft megváltási ár ellenében az I. r. alperes tulajdonába adta. A III. és V. r. alpereseket a fentiek tűrésére kötelezte.

Kötelezte a bíróság az I. r. alperest, hogy a házastársi közös vagyonból 30 napon belül az alábbi tárgyakat a felperes részére adja ki:

1 db páraelszívó gáztűzhellyel	10.000.- Ft
1 db Rowenta porszívó	10.000.- Ft
1 db turmixgép	3.000.-Ft
1 db álló ventilátor	5.000.-Ft
1 db varrógép	5.000.-Ft
1 db melegszendvics-sütő	3.000.-Ft
1 db műanyag kerti garnitúra	15.000.-Ft
1 db napernyő	3.000.-Ft
1 db falióra	1.500.-Ft
1 db Zanussi fagyasztószekrény	15.000.-Ft
2 db jénai főzőedény	4.000.-Ft
6 db lábas, 4 db fedő	10.000.-Ft
1 db rézvirágtartó	2.000.-Ft
1 db mosógép	20.000.-Ft
1 db elektromos szegélynyíró	5.000.-Ft
3 személyes gumicsónak	10.000.-Ft

A bíróság a házastársi közös vagyonba tartozó ingóságok közül az I. r. alperes tulajdonába adta a következő vagyontárgyakat:

1 db mikrosütő	15.000.-Ft
1 db női kerékpár	2.500.-Ft
1 db légpuska	15.000.-Ft
1 db kenyérpirító	3.000.-Ft
1 db elektromos kávédaráló	3.000.-Ft
1 db lovas takaró	2.500.-Ft
1 db piros színű kávéfőző	3.000.-Ft
1 db konyhaszekrény	5.000.-Ft
1 db szekrénysor	60.000.-Ft
1 db dohányzóasztal	5.000.-Ft
1 db előszoba szekrény	30.000.-Ft
1 db tükör	5.000.-Ft
1 db konyhai garnitúra (puff és ülőgarnitúra)	15.000.-Ft
1 db fiókos mosogatószekrény	10.000.-Ft
1 db háromajtós pipereszekrény	5.000.-Ft
12 db-os evőeszközkészlet	5.000.-Ft
1 db kukta	3.000.-Ft
1 db Zanussi hűtő	30.000.-Ft
1 db háromágú csillár	10.000.-Ft

2 db fa virágmintás éjjeli lámpa	8.000.-Ft
1 db nyolcégős kerécsillár	25.000.-Ft
1 db réz falikar	10.000.-Ft
1 db búrácsillár	6.000.-Ft
1 db gyermekcsillár	2.000.-Ft

A bíróság a házastársi közös vagyonba tartozó ingóságok közül a felperes tulajdonába adta a következő vagyontárgyakat:

1 db kék montenbike bicikli	10.000.-Ft
25 db videokazetta	12.500.-Ft
1 db fehér színű kávéfőző	3.000.-Ft

Kötelezte az I. r. alperest, hogy a közös vagyoni ingóságok elszámolása címén 30 napon belül fizessen meg a felperesnek 66.000.-Ft-ot.

Kötelezte az I. r. alperest, hogy 30 napon belül a felperes különvagyonaként az alábbi ingóságokat adja ki:

1 db franciaágy, 1 db háromrészes ülőgarnitúra, 3 db 70x140 cm-es gyapjuszőnyeg, 1 db 200X290 cm-es szőnyeg, 4 db függöny karnissal, 2 db bordó függöny, 1 db Sony tv, 1 db Sony video, 1 db lemezjátszós hifi torony, 1 db CD lejátszó, 1 db zöld babakocsi, 1 db akasztós kasszetrény, 1 db négyfiókos gurulós szekrény, 210 l-es hűtőláda, 1 db számítógép tartozékokkal, 1 db virágmintás étkészlet, 24 db kristálypohár készlet, 1 db kisméretű gyermekheverő, 1 db autós gyerekülés, 1 db vasaló állvánnyal, 1 db bio ágyneműcsomag egyszemélyes része.

A felperes keresetét a bíróság ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy egyéb vagyoni igények elszámolása címén 30 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 227.000.-Ft-ot, rendelkezett a tulajdonjog-változás ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránt.

A felperest 449.330.-, az I. r. alperest pedig 22.170.-Ft feljegyzett eljárási illeték állam javára való megfizetésére kötelezte.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes és az I. r. alperes házastársak voltak. Életközösségük 2000 novemberében megszakadt, ekkor a felperes az utolsó közös lakásukból elköltözött.

A házasfelek együttélésük során közös vagyonként az alábbi vagyontárgyakat szereztek:

1 db páraelszívó gáztűzhellyel	10.000.- Ft
1 db Rowenta porszívó	10.000.- Ft
1 db turmixgép	3.000.-Ft
1 db álló ventilátor	5.000.-Ft
1 db varrógép	5.000.-Ft
1 db melegszendvics-sütő	3.000.-Ft

1 db műanyag kerti garnitúra	15.000.-Ft
1 db napernyő	3.000.-Ft
1 db falióra	1.500.-Ft
1 db Zanussi fagyasztószekrény	15.000.-Ft
2 db jénai főzőedény	4.000.-Ft
6 db lábas, 4 db fedő	10.000.-Ft
1 db mosógép	20.000.-Ft
1 db elektromos szegélynyíró	5.000.-Ft
3 személyes gumicsónak	10.000.-Ft
1 db mikrosütő	15.000.-Ft
1 db női kerékpár	2.500.-Ft
1 db léghuska	15.000.-Ft
1 db kenyérpíró	3.000.-Ft
1 db elektromos kávédaráló	3.000.-Ft
1 db lovas takaró	2.500.-Ft
1 db piros színű kávéfőző	3.000.-Ft
1 db konyhaszekrény	5.000.-Ft
1 db szekrénysor	60.000.-Ft
1 db dohányzóasztal	5.000.-Ft
1 db előszoba szekrény	30.000.-Ft
1 db tükör	5.000.-Ft
1 db konyhai garnitúra (puff és ülőgarnitúra)	15.000.-Ft
1 db fiókos mosogatószekrény	10.000.-Ft
1 db háromajtós pipereszekrény	5.000.-Ft
12 db-os evőeszközkészlet	5.000.-Ft
1 db kukta	3.000.-Ft
1 db Zanussi hűtő	30.000.-Ft
1 db háromágú csillár	10.000.-Ft
2 db fa virágmintás éjjeli lámpa	8.000.-Ft
1 db nyolcágú kerécsillár	25.000.-Ft
1 db réz falikar	10.000.-Ft
1 db búráscsillár	6.000.-Ft
1 db gyermekcsillár	2.000.-Ft
1 db kék montenbike bicikli	10.000.-Ft
25 db videokazetta	12.500.-Ft
1 db fehér színű kávéfőző	3.000.-Ft

Az ítéleti tényállás szerint a felperes édesanyja 1996 októberében jelentős **ország-i** lottónyereményre tett szert, 4.200.000.-Ft támogatást adott a felperesnek és az I. r. alperesnek, ezen túl pedig különböző használati tárgyakat, lakásfelszerelési dolgokat vásárolt a felperes részére. Ezeket a felperes különvagyonként szerezte meg, az életközösség megszakadását követően pedig a vagyontárgyak az alperesnél maradtak. A felperes különvagyont képezik a következő vagyontárgyak:

1 db franciaágy, 1 db háromrészes ülőgarnitúra, 3 db 70x40 cm-es gyapjuszőnyeg, 1 db 290 cm-es szőnyeg, 1 db függöny karnissal, 2 db bordó függöny, 1 db Sony tv, 1 db Sony video, 1 db lemezjátszós hifi torony, 1 db CD lejátszó, 1 db zöld babakocsi, 1 db akasztós kissozszekrény, 1 db négyfiókos gurulós szekrény, 210 l-es hűtőláda, 1 db számítógép tartozékokkal, 1 db virágmintás étkezészet, 24 db kristálypohár készlet, 1 db kisméretű gyermekheverő, 1 db autós gyerekülés.

A megyei bíróság a fellebbezés elbírálása körében releváns ingóvagyon megosztása kapcsán kifejtette, hogy a különvagyonot annak a félnek kell bizonyítani, aki arra hivatkozik. A felperes a lovastakaró, a konyhaszekrény, a szekrénysor, a dohányzóasztal, az előszoba szekrény, a konyhai fehér ülőgarnitúra, a fehér mosogatószekrény, a nagytükör, a háromajtós tükrösszekrény, az evőeszközök, a Zanussi hűtő és fagyasztó, a világítótestek, az alperes pedig a léghuska különvagyonni jellegét nem tudta bizonyítani, ezért azokat a közös vagyon keretében számolta el a bíróság.

A felperesi szülő lottónyereményéből származó ajándékokat az akkori élethelyzetükre (a felperes gyesen volt) figyelemmel különvagyonni juttatásnak értékelte, így azon vagyontárgyak tekintetében, amelyeket az I. r. alperes által sem vitatottan ezen összegből vásároltak, bizonyítottan látta a különvagyonni jellegét, és a felperesnek ezeket kiadni rendelte. Az alperesi előkészítő iratban elismert különvagyonni jellegű ingóságokat szintén a felperes javára rendelte kiadni.

Ekként az I. r. alperes által kiadandó közös vagyoni ingóságok értéke 121.500.-Ft, amelyből 60.750.-Ft ingóelszámolás címén az I. r. alperest illeti. Az I. r. alperes tulajdonában maradó közös vagyoni ingóságok értéke 278.000.-Ft, melyből 139.000.-Ft a felperest illeti. A felperes tulajdonában maradó ingóságok 25.500.-Ft-ot érnek, ebből 12.250.-Ft az I. r. alperest illeti. Így az igények egybeszámítását követően 66.000.-Ft különbözet mutatkozik az I. r. alperes javára, amelynek megfizetésére köteles.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletnek részbeni, az ingóvagyon megosztására vonatkozó rendelkezéseit érintő megváltoztatását kérte.

Kérte annak megállapítását, hogy a különvagyonát képezik még az alábbi ingóságok: lovastakaró, konyhaszekrény, szekrénysor, dohányzóasztal, előszoba szekrény kalaptartóval, cipősszekrény, előszobai nagytükör, konyhai ülőgarnitúra + puff, fehér fiókos mosogatószekrény, pipereszekrény, 12 db-os evőeszközökészlet, kuktafazék, 2 db jénai tál fedővel, Zanussi hűtő, Zanussi fagyasztó, lábasok, fazekak, rézvirágtartó, mosógép, elektromos szegélynyíró, gumicsónak + evező, háromágú csillár, 2 db fa virágmintás éjjeli lámpa, nyolccégős kerécsillár, réz falikar, búrácsillár, gyermekcsillár, mindösszesen 317.500.-Ft értékben.

Ezen különvagyonni ingóságok 15 napon belüli kiadására kérte kötelezni az alperest. Kérte továbbá az I. r. alperest kötelezni a birtokában lévő, és nála maradó különvagyonni ingóságok ellenértékének 30 napon belül történő kifizetésére, azaz a bio ágyneműcsomag fele részének ellenértékéért 15.000.-Ft megfizetésére.

Kérte, hogy az alábbi közös vagyoni ingóságokat az ítéletábla adja az I. r. alperes tulajdonába: páraelszívó, gáztűzhely, Rowenta porszívó, turmixgép, álló ventilátor, varrógép, melegszendvics-sütő, falióra, 25 db video-kazetta, összesen 60.000.-Ft értékben.

Kérte, hogy az ítéletábla az I. r. alperest 45.250.-Ft értékkel különbözet megfizetésére kötelezze.

A fellebbezésben sérelmezte, hogy a bíróság ugyan elfogadta, hogy a felperes az édesanyjától nagyobb összeget kapott, mégis az ingóságok egy részét közös vagyonnak minősítette, holott azokat a különvagyoni pénzből vásárolták. Álláspontja szerint a különvagyoni beruházások bizonyítására irányuló kötelezettségének a felperes eleget tett. Az édesapja és édesanyja, valamint testvére bizonyította az ingóságok különvagyoni jellegét, és azt, hogy azokra a lottónyereményből kapott pénzt, illetőleg több ingóságot maga az édesanyja vásárolt. Ezt alátámasztotta az édesanyjának a perben becsatolt naplója is. Az édesapja vallomása igazolta, hogy a házasságkötésükre adott ingóságokat csak a felperesnek szánták. A néhány csatolt, megmaradt számla is ezt támasztja alá.

Kifejtette azt is, hogy az I. r. alperes közel 10 éve birtokolja a közös vagyoni ingóságok többségét, azok elhasználódtak, elértéktelenedtek. Az elszámolásnak az életközösség megszakadása időpontjában fennálló állapot szerint kell történnie, az értékromlás, elhasználódás terheit pedig annak kell viselni, aki azt birtokban tartotta. Erre figyelemmel téves döntést hozott a bíróság azzal, hogy olyan közös vagyoni ingóságokat is a felperesnek adott ki, amelyeket ő nem igényelt.

Az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése érdemben az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú ítélettel szemben kizárólag a felperes élt fellebbezéssel, jogorvoslati kérelme egyrészt a megjelölt - az elsőfokú bíróság által közös vagyonként minősített - ingók különvagyoni jellegének megállapítására, másrészt a közös vagyoni ingók természetbeni megosztására irányuló elsőfokú ítéleti rendelkezés részbeni megváltoztatására irányult. Az ítéletábra a Pp.253. § (3) bekezdés alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül az elsőfokú ítéletet. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az érintett körben szükséges bizonyítási eljárást a felek indítványainak megfelelően lefolytatta, és a megállapított tényállásra alapítva túlnyomórészt helyes döntést hozott.

A fellebbezésre figyelemmel az ítéletábra kiemeli, hogy a Csjt.28. § (1) bekezdés b.) pontja szerint a házastárs különvagyonába tartozik a házasság fennállása alatt ajándékba kapott vagyontárgy. A felperesnek az igényérvényesítéssel érintett ingóságok tekintetében azt kellett volna bizonyítania, hogy azokat az ajándékozó kifejezetten csak a felperes részére kívánta juttatni, a házastársak mindegyikének nyújtott ajándék ugyanis a házastársak közös vagyonát gyarapítja.

A Legfelsőbb Bíróság PK.281. számú kollégiumi állásfoglalása által - az egységes bírói gyakorlatnak megfelelően - megfogalmazott jogértelmezés szerint a házastársaknak a házasságkötésre tekintettel vagy később, az életközösség fennállása alatt, kedvezőbb életkörülményeik biztosítása érdekében adott ajándék általában a házastársi közös vagyonba tartozik. A szülő, vagy más rokon által adott jelentősebb értékű ajándékot viszont rendszerint az ő rokona részére szóló juttatásnak kell tekinteni. Ugyanezen elvek mentén határozható meg a vagyontárgy különvagyonai vagy közös vagyoni jellege akkor is, ha azt a házastársak a házasságkötésük alatt kapják ajándékba.

Az elsőfokú ítéletnek a megfellebbezett rendelkezései a fenti elvek megfelelő alkalmazásán alapulnak. A felperes nem bizonyította kétséget kizáróan, hogy a rokonoktól nászajándékba, illetőleg az édesanyjától a házassági együttélés során ajándékba kapott ingóságokat az

ajándékozó kifejezetten csak a felperes részére kívánta juttatni. A fentebb kifejtettek szerint a felperes a bizonyítási kötelezettségének pusztán annak igazolásával nem tudott eleget tenni, hogy a megjelölt ingóságok, vagy azok egy része az ő hozzátartozóitól származó ajándék. Igénye megalapozottságához bizonyítania kellett volna azt is, hogy az ajándékozó az ajándékot csak a felperes részére kívánta juttatni. A felperes szüleinek és testvérének tanúvallomása ez utóbbi kétséget kizáró bizonyítására nem volt alkalmas. Az édesanyjának hivatkozott napló bejegyzései döntően a lovakkal és az ezzel kapcsolatos ingóságokkal, valamint a gépkocsikkal kapcsolatosak, továbbá legfeljebb annak igazolására szolgálhatnak, hogy a megvásárlásuk forrásául a felperes édesanyja által rendelkezésre bocsátott pénzüsszeg szolgált. Az ingóságok jellege és azok értéke azonban azt támasztja alá, hogy az ajándékozásra az építkező és önálló közös életvitelt kezdő házaspár kedvezőbb életkörülményeinek biztosítása, közös boldogulásuk elősegítése érdekében került sor. Az érintett vagyontárgyak ugyanis jelentős értékűnek nem minősülő, a közös életvitelt szolgáló lakásberendezési és háztartási eszközök, s mint ilyenek házastársi közös vagyona tartoznak.

Alapítvánnyal sérelmezi a felperes fellebbezésében azt is, hogy az elsőfokú bíróság olyan közös vagyoni ingóságokat is a tulajdonába és birtokába adott, amelyeket a felperes nem igényelt, mert azok az alperes használata során elhasználódtak. A házastársi közös vagyomból a Csjt.31. § (3) bekezdése szerint ugyanis elsődlegesen természetben kell kiadni a házastársak vagyონrészét. A bíróság nem alkalmazhatja a közös vagyón megosztásának olyan módját, amelynek alapján az egyik fél kizárólag a közös vagyoni ingóságok pénzbeli ellenértékéhez, míg a másik fél csak a természetéből adódóan elhasználódó, fokozatosan értékét veszítő ingóságokhoz jut hozzá. Az elsőfokú bíróság a közös vagyoni ingóságok megosztása során tehát a fentiek szerint a természetbeni megosztás elsődlegességére figyelemmel volt, ugyanakkor a felperes által a fellebbezésében megjelölt sérelem (az alperes hosszú birtoklása során az ingók egy része elértéktelenedett) súlyának csökkentése érdekében a közös vagyoni, az I. r. alperes birtokában lévő ingóságok nagyobb részét alperes tulajdonába adta, és az értékkülönbséget elszámolása címén az I. r. alperest kötelezte a pénzbeli egyenérték, mint megváltási ár felperes javára való megfizetésére.

A fentebb kifejtettek figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak a fellebbezéssel érintett ingóságok tekintetében elfoglalt jogi álláspontját és döntését érdemben helyénvalónak ítélte. Ugyanakkor a fellebbezés tárgyát képező 25 db video-kazetta tekintetében megállapította, hogy birtokállapotokról a felek egymással ellentétes nyilatkozatot tettek (P.20.879/2004/26. számú jegyzőkönyv, 29. tétel), mindegyikük állította, de egyikük sem bizonyította, hogy az életközösség megszakadásakor azok a másik fél birtokában maradtak. Erre figyelemmel az ítéletábra indokoltnak látta ezen tételnek a megosztás köréből való kihagyását, az elsőfokú ítéleti tényállás e tekintetben való módosítását. Ennek megfelelően a kazetták felperes tulajdonába adására irányuló ítéleti rendelkezést mellőzte, és a 12.500.-Ft-os érték figyelembevételével és elszámolásával az I. r. alperes által értékkülönbséget címén fizetendő marasztalási összeget a rendelkező részben meghatározott mértékre emelte fel.

Az elsőfokú ítélet ugyan kötelezte az I. r. alperest a közös vagyoni ingóságok természetbeni kiadása körében a felperes javára az ítéletben meghatározott ingóságok kiadására, nem

rendelkezett azonban ezek felperes tulajdonába adásáról. Ezt az ítélet tábla a ítéletében pótolta.

A felperes fellebbezésében egyebek mellett kérte, hogy a bíróság az I. r. alperest a birtokában lévő különvagyoni ingóságok körében a bio ágyneműcsomag fele része ellenértékének megfizetésére is kötelezze. Az I. fokú bíróság az I. r. alperes birtokában lévő ágyneműgarnitúra tekintetében igazoltnak látta a felperesi különvagyoni jelleget. Ekként a felperes kizárólagos tulajdonát képező ingóság tekintetében tehát nem a pénzbeli ellenértéke megfizetésére, hanem kizárólag annak kiadásra kötelezésére volt jogszabályi lehetősége, és ennek megfelelően is rendelkezett.

Ugyanakkor az elsőfokú ítélet kifejezetten nem rendelkezett ugyanezen ágyneműgarnitúra felperes birtokában lévő másik része különvagyoni jellegének megállapításáról, ezért ezt az ítélet tábla ítéletében pótolta.

Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú ítélet olyan ingóságok tekintetében is rendelkezést tartalmaz, amelyet az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság sem a közös vagyoni, sem a különvagyoni ingóságok körében nem jelölt meg, holott azok életközösség megszakadásakor megléte, birtokállapota, értéke, különvagyoni, illetve közös vagyoni jellege megfelelően tisztázásra került, és a bíróság az elszámolás során ezekre is figyelemmel volt. Etekintetben az ítélet tábla az elsőfokú ítélet tényállását annyiban egészíti ki, hogy az ott felsoroltakon túl megállapítja, hogy a felek közös vagyonába tartozott a réz virágtartó 2.000.-Ft értékben, továbbá a felperes különvagyonának minősül egy db vasaló állvánnyal, valamint a teljes - a kétszemélyes - bio ágyneműcsomag.

A fentebb kifejtettek szerint az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp.253. § (2) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatva pontosította, a tényállást a fentiek szerint kiegészítette, egyebekben helybenhagyta.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes fellebbezése olyan elenyésző mértékben vezetett eredményre, amely indokolja, hogy a másodfokú perköltség viselésére a Pp.78. § (1) bekezdése alapján ő legyen köteles. Ennek folytán a fellebbezésben megjelölt vitatott érték alapulvételével kötelezte az illetékfeljegyzési jogban részesült felperest a feljegyzett fellebbezési illeték állam javára, míg a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése szerint megállapított, és az áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség I. r. alperes javára való megfizetésére.

Győr, 2011. május 2. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.	Dr. Maurer Ádám sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: